

4300.

1348 Mars 23.

Jon Hungersson qvitterar 100 mark, hvilka han af markgälden i Närike uppburit af Lidinward Hungersson och Knut Matsson, fogde i Närike.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Nouerint vniuersi me Joon Hungersson de viris discretis Lidhinvarde Hungersson et Kanuto Matteson, aduocato Nerichie, centum marchas prompte pecunie de inposicione marchali in Nerichia nouissime inposita integraliter leuauisse: vnde ipsos et eorum heredes a monicione vltiori cuiuslibet quittos et liberos dimitto per presentes. Scriptum anno Domini millesimo ccc^oxlvi^o dominica oculi meo sub sigillo.

Sigillet på ur brevet klippt remsa, fragment och dunkelt.

4301.

1348 Mars 26.

Lagmannen i Jämtland Lafrans Gunnarsson, Olaf Petersson, Olaf Hakonsson m. fl. afgifva berättelse om stämningmälet mellan sysslomannen Niklas Petersson och Erik Gummaarfe samt om hans anklagade och fångna dotter Gros sak, med hvilken Erik sedan flytt till Sunds kyrka, och den derpå följande nya stämningen.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Ollum monnum þeim sem þetta bref sea eðr høyra, senda Lafrans Gunnason, loghmaðr i Jamptalande, Olafuer Petersson, Olafuer Hakonarson, Andris Jonsson ok Jon Østeinsson quediu Guds ok sina. Kunnight gerande ver þærom þær vitne vm, att Nichulas Petersson, syslumaðr i Jamptalande, stemfde Eirike Gumma arfua til Jamptalanz med sinu brefue æftir vars herra konongsens bode ok brefue a þen dagh, sem stemfningabref Nichulasar fyrnemdaz þær vm gort vattar ok hær er viðrfæst, att swara honum loghum ok dome vm alla þau luti, sem han hæfde til hans att tala a vars herra konongsens veghna; i hwan stemfnodagh er han eighi kom ok eingen hans loghlegar vmbodsmædr ok eingen lagha forfall læt han syna firir Nichulasse, att han matte eighi koma; vilde han ok eighi koma fyrre æn hans frændr gerdo honum kunnight vm þau ilfælle, sem til varo komen a hans barna væghna, sem þær vero þa i Fornoby; kom han ok eighi fyr æn eillifu daghen æfte rettan stemfnodagh, sem fyr seighir i stemfningabrefuenu, þorde Eiriker ok eighi fyr koma firir Nichulas, æn dagher var tekin þeira i mellum. Toko þa þesse godhe men dagh þeira i mellum Agmunðr prester i Sundum, Lafranz Gunnason, loghmaðr fyrnempdar, Olafuer Petersson ok Olafuer Hakonarson, handgangner men vars herra konongsens, vp aa þæn haat, att Eiriker optnempdar ok hans men skulde vera felighar firir Nichulase optnempdom ok hans swenium i allum lutum bæde med ordom ok radom, ok swara Nichulasse vm þau luti, sem han hæfde til hans att tala a vars herra konongsens veghna, swa att gato þeir samsæt gort sin i mellum, þa vare þæt væl, æn eighi vare þæt, þa lagdo þeir bader vnðr lanzens logh ok loghmanzdom: þæt han gate eighi iuir tekit, þa var

þæt laght vñdr vars herra konongsens dom ok hans radz. Kom þa fyrnempdar Eiriker i fyrsaghdom dagh, sem þeir hefdo laght sin i mellum ok sagde swa: firir fiolskyldo minna manna ok þina a mins herra konongsens veghna firir hans skat-skuld, þa bedes ek dagh til morgons vp a swa teknan grid sem aðr var gordar okkar i mellum. Varo þesser tueir, sem swa heita, Clemitter Hæmingsson ok Karl Swenongsson hia, hýrdo ordh ok sago handlagh þeira ok sworo bokareid firir oss, att swa var ordh æftir orde, sem fyr seighir. Ok i fyrsettom dagh þeira i mellum felighom þa hefde Eiriker optnempðr brot medh sik sina dottor, vars herra konongsens fanga, sem Nichulas optnempdar hæfde tekit vñdr rettan lagha dom vm þæt maal, sem henne er vitt vm þæt mord sem gort var i Fornoby vm ett barn, spurdi oc Nichulas optnempdar Groo Eiriksdottor firir oss ok morgom adrom goþom monnum, æn hon visse nokot af þesso morde, æn hon nekade ok sagdez þær ekki till vita: æn sidan er Margareta, sem leigu kono var þa i Fornoby, er þetta timde, sagde þæt, att Groo fyrnempd visse þæt swa sem hon; sidan Groo hýrde þæt, þa viðrgek hon ok sagdo badar saman sipan, at Olafuer Eiriksson ok þæær badar varo þær hia ok sagho att barnitt var fœot liuandis ok fulborda. Var ok Groo optnempd vñdan raden medh stolle ¹⁾ hænde vñdan Nichulasar vitordh eðr hans manne i rett feileghheit, sem þeira i mellum var gord. Senda þa Nichulas optnempdar sin swein æftir ok baud honum føyra apter þæn fanga, sem han hefde brott føyrt vñdan lagha dome. Swarade þa Eiriker swa: fyr skall ek lata lifuet, æn hon kæmer þitt apter. For tha Eiriker optnempdar med fanganum vpp i tornett i Sundum bæde med vapnum, bugum, arfwm, oddum ok æggium att væria vars herra konongsens rett mott loghum ok lanzens rætt. Sidan han vilde eighi fangan apter føyra þitt sem han tok han, foor þa Nichulas optnempdar siolfuer till Sunda ok gerde fyrnempdom Eirike twæggia monada stemfno firir varn herra konongen att svara þesso male ok ollum adrom þeim sem han hefde till hans att tala a vars herra konongsens veghna. Æftir þenna flutningh ok framfærd, sem hær seighir ordh æftir orde, þa vitum ver eighi sannare firir Gudi ok till sanninda hær vm settom mer var insighli firir þetta bref, er gort var firir Berghe i Frøysøy i Jamptalande odinsdagen nesta firir dominica Letare a niunda are ok tyttughta rikis vars virdolegs herra Magnusar med Guds naad Noreghs, Swyia ok Skane konongs.

På baksidan (med annan stil): Eiriker gumarue Gro dotter hans Marghret læighu kona i Fornaby.

Sigillen affallna.

Förut tryckt i Dipl. Norv. 3, n. 255.

4302.

1348 omkring Mars 30.

Skara.

Peter Stialkesson, Abram af Artu m. fl. intyga att en gård i Anugbodhir i Bottnaryds socken, som Anders Muggi sålt till Nils Tyrgilsson, blifvit lagbuden på tinget i Skara.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Omnibus presens scriptum cernentibus Petrus Stialkæson, Habraam af Artu, Hidhin diækn, Martinus Brun salutem in Domino sempiternam. Testimonium

¹⁾ Möjligen: *scolle hænde af skollr, svek.*